

[Løvig Simonsen]

med det egentlige arbejde med Skjern Å, fordi der var animositet imod det i befolkningen. Men det er jo ikke det samme, som at det ikke kan lade sig gøre. Vi har jo andre eksempler på, at det kan lade sig gøre. Det kan da godt tænkes, det vil jeg gerne sige her og nu, at vi kommer i den situation, at der måske vil være enkelte landmænd, som ikke vil være tilfredse med den jordfordelingspolitik, man laver mere aktivt for at beskytte miljøfølsomme områder, end man gør i dag. Så må man selvfølgelig i de tilfælde skride til ekspropriation af hensyn til almenvellet. Anderledes kan det ikke være.

Om sikring af vores grundvandsressourcer er vi da også enige med ministeren i, at det er det, der skal ske, men ministeren siger så på baggrund af de erfaringer, man har fra forskellige amter, at det vil man sætte i gang i løbet af næste år som pilotprojekter. Men min opfattelse er den, at amterne har lavet den planlægning, og vi ved godt, hvor vandindvindingsområderne ligger. Her taler vi om en samfundsressource, som er vigtig for os at beskytte og bevare, og jeg vil gerne sige til ministeren, at det kan ministeren såmænd godt gå i gang med allerede i morgen, for man har den viden, der skal til, og så er der ingen grund til at udsætte det til 1992.

Det næste, vi tager fat på, er at øge mulighederne for at udnytte biogas og biomasse i vor energi- og varmeproduktion, herunder udvikling af forgasningsprojekter. Når vi tager det frem, er det, fordi ministeren selv gør opmærksom på biogasprojekterne, men vi vil gerne have hele biomassen med ind i billedet, fordi vi alle sammen efterhånden ved af den sammenhæng, der er i vores miljøpolitik, energipolitik og erhvervs politik, at disse biomasser er CO₂-neutrale og dermed vigtigere at få fremmet ved en hurtigere proces. Det kan altså ikke nytte, at man kun ser på biogas; man må se på hele biomassen. Jeg tror, det er vigtigt, at man tager dette element ind, for det kunne nok befordre nogle ting.

Det næste, vi taler om, er nedbringelse af benyttelsen af bekæmpelsesmidler i henhold til den aftalte handlingsplan. Vi har ikke fået sikre beviser for, at den handlingsplan ikke kan gennemføres. Vi har heller ikke gennem de diskussioner og debatter, vi har haft, eller på de konferencer, vi selv har afholdt, fået de tilkendegivelser.

Da vi var til landbrugsministerens konference på Kollekolle, stillede jeg selv et spørgsmål for at få at vide, om man har andre styringsmidler end dem, der er nævnt i handlingsplanen. Her blev jeg bekræftet i, at de var tilstrækkelige, hvis man kunne gennemføre dem, og det kan man.

Når vi taler om afgifter på bekæmpelsesmidler, er det da indlysende, at skal vi have sat flere midler af til disse ting, må landbruget også være med til at betale. Man kan for min skyld godt kalde det for et gebyr i stedet for afgifter eller brugerbetaling, det skal jeg såmænd se ganske roligt på, men her ligger der i hvert fald et incitament, hvor vi synes det er vigtigt, at man får disse ting med ind i sammenhængen.

Så må vi også have en forskning og udvikling til forædling af danske landbrugsprodukter. Det gør vi, fordi vi selvfølgelig er opmærksom på det – og det behøver vi slet ikke at diskutere, for det ved vi – i de kommende GATT-forhandlinger og EF-forhandlinger. Vi ved også, at der skal ske en omstilling i dansk landbrug. Man kunne kalde det – nu vi er blevet lidt anglofile – non food production, forædling og alle de ting, men der skal jo også midler til det, og vi skal også videre den vej. Her synes jeg, at det er et vigtigt budskab, at det også er en del af helheden.

Så har vi tilskud til økologisk landbrug. Det er vi altid gået ind for, og det vil vi gerne være med til at øge. Selvfølgelig har vi også gerne villet lave projekter med integreret landbrug, hvor man ikke fornægter, at man kan bruge de moderne tekniske bekæmpelsesmidler, men gerne også vil bruge dem, når man har brugt de andre metoder. Det var da en interessant udvikling, når man kender dem både fra Holland og Tyskland, at prøve, om det var nogle ting, vi kunne komme videre med.

De pligtige gødningsplaner er vi selvfølgelig også enige i. Ingen diskussion om det, det hører med. Regler for, at husdyrgødning bringes ud om foråret, er der heller ikke nogen opposition imod, slet ikke.

Vi vil gerne have, at der kommer en bedre rådgivning og uddannelse, for de ting skal jo med. Hvis vi skal trænge igennem systemet som sådan, her tænker jeg på den enkelte landmand, gælder det en bedre rådgivning og en bedre uddannelse. Det skal jo ikke komme 5 år efter, men komme den dag, man har brug for det.